

Reportáž z Beneluxu

Zatímco se ostatní ve středu odpoledne těšili na vymodlené volno o velikonočních prázdninách, my jsme šli balit kufry a v deštivém podvečeru se vypravili do Beneluxu. Po strastiplné čtrnáctihodinové noční jízdě jsme ještě za tmy přijeli do Lucemburku. Přestože jsme toho moc nenaspali, neboť autobus nenabízí nejlepší podmínky ke spánku, vypravili jsme se do víru ranního Lucemburku, kde nikdo nebyl, protože bylo teprve půl osmé.

Následně jsme na dvacet minut navštívili Waterloo, místo slavné Napoleonovy porážky, kde ti odvážnější vyběhli až k památníku a zbytek hledal záchody. Času nebylo nazbyt. Pak už jsme vyrazili do Bruselu, hlavního města Belgie. Ochutnali jsme místní speciality – hranolky a nezapomenutelné waffle. Viděli jsme čurajícího chlapečka i holčičku a samozřejmě nakoupili pralinky.

Druhý den jsme měli možnost jediného zařízeného jídla – snídaně. Bohužel pár z nás zaspalo. Tak jsme si dali sušenku z domácích zásob a vyrazili do Gentu. Prošli jsme historické centrum města, prohlédli si slavný Gentský oltář a ochutnali jsme i místní cukrovinku – gentský nos (zas tak dobré to nebylo...). Následovaly Antverpy a univerzitní město Leuven (Lovaň) s nejkrásnější gotickou radnicí. Nakonec jsme ještě přemluvili paní učitelky k rychlému deštivému photoshootu u Atomia a vrátili jsme se na hotel.

Přestože jsme další den vstávali za tmy, ke spánku jsme se uložili až k ránu. Donutili jsme se vstát a přešli do Rotterdamu. Po procházce městem na některé „šťastlivce“ čekaly horké párky (ty dobrý ☺). Poté jsme se přemístili do skanzenu s mlýny Zaanse Schans a rodičům jsme k pralinkám přikoupili pravé holandské sýry.

Posledním námi navštíveným městem byl Amsterdam. Ucítili jsme vůni tradiční amsterdamské bylinky. Na vůni jsme si velmi rychle zvykli. Samozřejmě ani místní muzeum nás nezklamalo. Také jsme měli možnost dát se před Velikonocemi na duchovní pouť s místním tulipány rozdávajícím poslem Božím.

Předposlední atrakcí byla pohodová projížďka po amsterdamských kanálech. Den a zároveň zájezd jsme zakončili „uličkou lásky“, kde jsme mohli posoudit kvalitu místních „umělkyň“. Kluci se naštěstí v uličce neztratili a všichni jsme v 10 hodin nasedli do našeho oblíbeného busu. Druhá dlouhá cesta probíhala hladce, unaveni jsme všichni také hladce usnuli a po necelých dvanácti hodinách už vystupovali v Pardubicích.

Adéla Zástěrová, Agáta Syrová, Bára Skokanová (G3.A)